

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 7117010417
Dátum vydania rozhodnutia: 23.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7117010417.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci proti obvinenému G. R. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom 23. júla 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného G. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach 25. júla 2017, sp. zn. 6To/60/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného G. R. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) z 12. júna 2017, sp. zn. 5T/18/2017, boli obvinení G. R. a W. X. uznaní vinnými zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach dňa 27. 10. 2016 v presne nezistenom čase okolo 03,20 hod. na Americkej triede - sídlisko Ťahanovce, vedľa OC LIDL fyzicky napadol poškodeného T. T., ktorý v tom čase išiel po chodníku smerom na ul. Bruselskú a to tým spôsobom, že najprv zozadu dostal poškodený kopanec nohou do oblasti chrbta, načo spadol na zem a keď bol v ležiacej polohe na chodníku, tak do poškodeného ďalej kopal nohami do oblasti tela, hlavy a tváre a keď s týmto fyzickým útokom prestal, pristúpila k nemu W. X., ktorá poškodeného prehľadávala a z pravého vrecka bundy, ktorú mal oblečenú na sebe, mu násilne vytrhla jeho mobilný telefón zn. Ulefone, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX, čínskej výroby, kde potom obaja ušli z miesta činu preč, čím takto, svojim spoločným konaním, spôsobili T. T., zranenia a to pomliaždenie steny hlavy a ľavej očné s dobou liečenia do 7 dní.

Za to okresný súd uložil obvinenému G. R. podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obvinenej W. X. okresný súd uložil podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého jej podmienene odložil a súčasne určil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorej dĺžku učil na 3 roky a uložil jej tiež povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a

mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený G. R., o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením z 25. júla 2017, sp. zn. 6To/60/2017 tak, že odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesenie krajského súdu bolo obvinenému a jeho obhajkyňi doručené 18. septembra 2017.

Proti rozsudku okresného súdu a uzneseniu krajského súdu podal obvinený G. R. prostredníctvom obhajkyne vo svoj prospech dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. z dôvodu, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinený poukázal na to, že z jeho strany úplne absentovalo použitie násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a absentovalo aj zavinenie minimálne vo forme uzrozenia s potenciálnym následkom zločinu lúpeže a nad mieru všetkých pochybností nebola preukázaná subjektívna stránka, nehovoriac o neustálení subjektívnej podmienky spolupáchateľstva. Preto obvinený namietal právnu kvalifikáciu skutku a je presvedčený, že skutok ktorý sa mu kladie za vinu nemôže byť zločinom lúpeže z dôvodu absentujúcich znakov skutkovej podstaty a jeho konanie mohlo byť posudzované ako prečin výtržníctva s poukazom na § 364 Tr. zák. Poukázal na to, že poškodeného napadol nie preto, že mal v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ale preto, aby mu fyzicky ublížil, teda jeho konanie smerovalo k ublíženiu na zdraví, nemôže byť preto spolupáchateľom zločinu lúpeže napriek tomu, že odsúdená X. poškodenému odcudzila mobilný telefón. Ukrytý mobilný telefón ukázala príslušníkom polície práve X., čo nasvedčuje tomu, že obvinený R. s tým nemal nič spoločné. V ďalšom poukázal na to, že subjektívna súvislosť zakladá to, že každý zo spolupáchateľov si musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ďalšieho spolupáchateľa smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. s tým musí byť aspoň uzrozený. Vo vzťahu k judikátu, na ktorý sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutiu odvolal súd prvého stupňa, obvinený namietal, že tento sa nie úplne týka posudzovaného skutku. V konečnom dôsledku obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho, ako aj prvostupňového súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Obvinený odôvodnil dovolanie aj sám a v podstate poukázal na obdobné skutočnosti, ako obhajkyňa a tiež na výpovede v konaní.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor príslušnej prokuratúry s tým, že s rozhodnutiami súdov sa plne stotožňuje a dovolanie obvineného navrhol odmietnuť. Nestotožňuje sa s argumentáciou obvineného o nesprávnosti rozsudku a právnej kvalifikácie, nakoľko vykonané dokazovanie preukázalo naplnenie objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd zároveň zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nie je v posudzovanej veci zjavne splnený.

Úvodom dovolací súd pripomína, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb. Dovolanie preto nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa (primerane pozri aj R 57/2007 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky). Inak povedané, prostredníctvom dovolania sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení [§ 371

ods. 1 písm. i) Tr. por., veta za bodkočiarkou], na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani iného hodnotenia vykonaného dokazovania. Pre vady vytýkané v dovolaní, prostredníctvom ktorých sa namieta existencia určitého dovolacieho dôvodu, zároveň platí, že vytýkané vady musia skutočne vecne zodpovedať aj zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (porovnaj napr. R 51/2014).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Dovolací súd hodnotí zistený skutkový stav a vyjadrený v tzv. skutkovej vete v rámci konania o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku zistenému skutkovému stavu súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdmi v základnom, pôvodnom konaní, dovolací súd nesmie skúmať a meniť.

Námietky, ktorými obvinený napádal správnosť zisteného skutku a vyjadreného v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu alebo smerujúce proti hodnoteniu dôkazov, na podklade ktorých súdy v základnom konaní ustálili skutkový stav, sú v dovolacom konaní irelevantné a nemožno ich podriaďiť pod žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov.

To predovšetkým platí pre argumentáciu obvineného založenej na tvrdení, že z výsledkov dokazovania vyplynulo, že konania sa nedopustil spoločne s W. X. a nemal úmysel zmocniť sa telefónu poškodeného. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že z výpovede poškodeného T. T. jednoznačne vyplýva, že útočníkom bol obvinený G. R. a práve W. X. bola osobou, ktorá sa fyzicky zmocnila mobilného telefónu poškodeného. Rovnako usvedčujúca je výpoveď U. T.. Z výpovede W. X. pritom vyplýva, že to bol obvinený, ktorý kopal na zemi poškodeného a prikázal jej, aby zobrala telefón poškodenému. Nebolo to jej samostatné konanie, kedy by napr. využila situáciu bezmocnosti poškodeného v dôsledku fyzického napadnutia.

Je teda zrejmé, že W. X. sa zmocnila cudzej veci - mobilného telefónu bezprostredne potom, ako ho obvinený fyzicky napadol, navyše na podnet obvineného. Možno preto uzavrieť, že ich konanie bolo spoločné - a to bez ohľadu na to, či sa na tomto postupe spoločne vopred dohodli. Obvinený G. R. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže. Preto možno konštatovať, že skutok tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa bol správne právne posúdený a subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone.

Nakoľko dovolateľ skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie G. R. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.